

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.28. Pactio Norvegiæ Regem inter & Archiepiscopum Nidrosianum
transacta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

bernavit sub Pontificibus Maximis Inno-
centio IV & Alexandro IV. Tandem
an. 1258, post sui electionem undecimo
in Sacerdotem ac Episcopum consecra-
tus est: at bello maxime negotiisque tem-
poralibus semper occupabatur.

Sæcul. XIII.

A.C. 1273.

§. XXVIII.

*Pactio Norvegiæ Regem inter, &
Archiepiscopum Nidrosianum
transacta.*

Mandatum, quod Papa Gregorius Epis-
copis dederat, ut de rebus in con-
cilio emendandis libellos ad ipsum mit-
terent, Joanni Archiepiscopo Nidrosiano
præbuit occasionem pacti de hujus Ec-
clesiæ juribus cum Magno Norvegiæ Re-
ge conficiendi. Hanc Metropolitæ se-
dem Cardinalis Nicolaus Episcopus Alba-
nensis Papæ Eugenii III Legatus an. 1148
instituerat: quo usque Norvegia Lun-
densi in Dania Metropolitæ subjecta erat.
Archiepiscopus Joannes Roma, ubi con-
secratus fuerat, reversus in Ecclesiæ suæ
jura inquirere cum cœpisset, jurisdictionem
suam constrictam vidit per molimina
Prætorum, cæterorumque Judicum, lites
secundum regionis leges scriptas & con-
suetudines, non secundum jus canoni-
cum, ac Ecclesiæ privilegia decernentium

Sup. lib. 69.

§. 50.

Rayn. 1273.

n. 19.

Sæcul. XIII.

A.C. 1273.

Sup. Lib. 59.

§. 15.

tium. Vidit etiam Ecclesiæ suæ detra-
ctam fuisse prærogativam aliquam. Nam
Rex quidam pariter Magnus nomine di-
cebatur se regnumque suum devovisse
S. Olao Regi & Martyri, ac in signum sub-
jectionis imperasse, ut post suum suorum-
que successorum obitum sua & illorum
coronæ huic Sancto in cathedrali Nidre-
fiæ templo offerrentur. Is est S. Olavus
Norvegiæ Rex an. 1028 necatus, ut supra
tempore vidimus. Archiepiscopus in-
super assererat, secundum veterem sanctio-
nem aliquam Norvegiæ Reges eligi, sibi
que ac reliquis Episcopis præcipuam in-
ter electores auctoritatem esse debere.

Acceptis vero Papæ litteris concilium
convocantibus, proposuit sibi perscribere
ad Papam ea, de quibus tanquam erratis
a concilio corrigendis sibi querendum
existimabat. Sed Ecclesiam inter & Ara-
gam diffidium spiritualibus æque ac tem-
poralibus rebus maxime noxium inde na-
scenti posse considerans satius esse censuit,
conquerendi causas Regi exponere, et
que, ut eas ipse tolleret, orare. Rex pu-
tabat se habere, quæ Archiepiscopi postu-
latis opponeret; præsertim de conditio-
ne regni sui, quod affirmabat esse liberum
ac hæreditarium, quale id & a patre ma-
joribusque suis accepisset, & posteris suis
vellet transmittere. Nihilominus ex E-
piscoporum Procerumque consilio pactio-
nem

nem cum Archiepiscopo certis conflavit ^{Sæcul.XIII,}
 conditionibus. Is Ecclesiæ suæ nomine ^{A.C.1273.}
 cessit asserto jure eligendi Reges, eorum-
 que coronam obtinendi, quamdiu resta-
 ret hæres legitimus: sin deesset, Archie-
 piscopus ac Episcopi prima de Rege novo
 ferrent suffragia. Rex abdicavit omnem
 juridicalem cognitionem causarum ad
 Ecclesiam spectantium; quales essent
 causæ omnes Clericorum, quando vel in-
 ter se litigarent, vel contra laicos se de-
 fenderent; causæ matrimonii, natalium,
 juris patronatus, seu nominationis ad in-
 eundum sacerdotale prædium; causæ de-
 cimarum, votorum, testamentorum, ma-
 xime quando ageretur de legatis piis; de-
 fensio Clericorum ac peregrinantium ad
 S. Olai aliorumque Sanctorum templa, il-
 lorumque causæ; sacrilegia, perjuria, u-
 suræ, sacrorum nundinationes, hæreses,
 compressiones mulierum, adulteria, ince-
 stus, cæteræque causæ omnes de jure
 communi ad tribunal ecclesiasticum per-
 tinentes. Adhæc Canonicis monachis-
 que Episcopos & Abbates eligendi liber-
 tatem integram concessurum se Rex pro-
 misit. Hanc pactionem Bergæ i Aug.
 an. 1273 factam post annum circiter Papa
 ratam habuit.